

EUROPEISKA UNIONENS RÅD Bryssel den 23 november 2007 (5.12)

(OR. en)

15303/07

Interinstitutionellt ärende: 2006/0142 (COD)

LIMITE

VISA 355 CODEC 1277 COMIX 979

LÄGESRAPPORT

från:	Arbetsgruppen för visering/gemensamma kommittén
	(EU-Island/Norge/Schweiz)
av den:	13–14 november 2007
Komm. förslag nr:	11752/1/06 REV 1 VISA 190 CODEC 771 COMIX 662
	(KOM(2006) 403 slutlig + slutlig/2 (en,fr,de)
Ärende:	Utkast till Europaparlamentets och rådets förordning om införande av en
	gemenskapskodex om viseringar

Arbetsgruppen för visering granskade artiklarna 30, 31 och 32 på grundval av kommissionens förslag. Resultatet av denna granskning redovisas i bilagan till denna not.

15303/07 hw/KGW/be
DG H 1 A **LIMITE S**

Artikel 30

Återkallande av visering

- 1. En visering kan återkallas i följande fall:
 - a) Av den utfärdande diplomatiska eller konsulära beskickningen på begäran av innehavaren, varvid en stämpel ska påföras viseringsmärket för att visa att viseringen har återkallats på innehavarens begäran.
 - b) Av de behöriga myndigheterna efter det att innehavaren har rest in på medlemsstaternas territorium, om innehavaren inte längre uppfyller inresevillkoren i artikel 5.1 i kodexen om Schengengränserna¹.
- 2. Information om återkallade viseringar ska föras in i VIS i enlighet med artikel 11² i VIS-förordningen.
- 3. Om en visering återkallas i enlighet med punkt 1 b av de behöriga myndigheterna i en annan medlemsstat än den utfärdande medlemsstaten, ska den utfärdande medlemsstaten underrättas om att viseringen har återkallats³.

KOMM. var överens med NL om att det är nödvändigt med en hänvisning till att en stämpel ska påföras i enlighet med led a.

KOMM. angav att korrekt hänvisning ska vara artikel 13.

KOMM. framhöll att eftersom ingen automatisk rapportering görs i VIS efter det att informationen har inregistrerats i systemet, vore det tillrådligt att underrätta den utfärdande medlemsstaten, men KOMM. kan gå med på att detta krav stryks om nödvändigt.

Artikel 31

Förkortande av den vistelse för vilken visering utfärdats

- 1. Gränskontrollmyndigheterna¹ kan besluta att förkorta den vistelse för vilken visering utfärdats², om det konstateras att innehavaren inte har tillräckliga medel för uppehället³ för den ursprungligen planerade vistelsetiden⁴.
- 2. Information om förkortande av den vistelse för vilken visering utfärdats ska föras in i VIS, i enlighet med artikel 11 i VIS-förordningen.

Kapitel V

Viseringar som utfärdas vid de yttre gränserna

Artikel 32

Viseringar som utfärdas vid de yttre gränserna

- Viseringar f\u00f6r kortare vistelse och transitviseringar kan utf\u00e4rdas vid de yttre gr\u00e4nserna endast om⁵
 - a) sökanden uppfyller villkoren i artikel 5.1 i kodexen om Schengengränserna,
 - b) sökanden inte har varit i stånd att ansöka om visering på förhand,

EE föreslog att "gränskontrollmyndigheterna" ersätts med "de myndigheter som har tillsyn över invandringen".

NL, PL och DE frågade hur man ska förfara i praktiken för att registrera beslutet om att förkorta en vistelse för vilken visering utfärdats.

LU och SI framhöll att det vore svårt för gränsvakterna att kunna kontrollera om personen ifråga har tillräckliga medel för sitt uppehället. KOMM. erinrade om att denna kontroll redan är föreskriven i Schengensystemet (SCH/Com-ex (93) 24) och att den också är tillämplig i enlighet med kodexen om Schengengränserna. NO informerade om att dess myndigheter kan återkalla en visering om detta villkor inte längre är uppfyllt.

KOMM. kommer på begäran av flera delegationer att i detalj definiera hur beslutet om förkortandet av en vistelse för vilken visering utfärdats ska fattas i praktiken (en visering ska återkallas genom utfärdande av ett nytt viseringsmärke ...).

FR föreslog ett tillägg av "i undantagsfall".

- c) sökanden lägger fram dokumentation som styrker att det finns oförutsedda och tvingande skäl för inresa¹, och
- d) det anses säkerställt att sökanden kommer att återvända till sitt ursprungsland eller transitera genom andra länder än medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket fullt ut.
- 2. Om en ansökan om visering lämnas in vid den yttre gränsen, ska kravet på att sökanden ska ha en medicinsk reseförsäkring inte tillämpas².
- 3. En visering som utfärdats vid den yttre gränsen kan vara antingen
 - a) en enkel visering för kortare vistelse, som ger innehavaren rätt att vistas i högst 15 dagar i alla medlemsstater, eller
 - b) en enkel transitvisering, som ger innehavaren rätt till transitering i högst fem dagar och som gäller i alla medlemsstater.
- 4. Om villkoren i artikel 5.1 i kodexen om Schengengränserna inte är uppfyllda, kan myndigheterna som ansvarar för att utfärda viseringen vid gränsen utfärda en visering med begränsad territoriell giltighet, som endast gäller på den utfärdande medlemsstatens territorium, i enlighet med artikel 21.1 a.

.

BE, NL och MT föreslag att led b och c förs samman.

EE, LU, FI och LV var av den uppfattningen att den sökande bör vara skyldig att styrka att han innehar en medicinsk reseförsäkring EE avsåg att överlämna ett förslag till en ny formulering.

5. Tredjelandsmedborgare som hör till en kategori av personer som enligt artikel 9 omfattas av ett krav på föregående samråd ska, i princip, inte kunna få en visering utfärdad vid gränsen.

I enlighet med artikel 21.1 b kan dock en visering med begränsad territoriell giltighet, som gäller enbart på den utfärdande medlemsstatens territorium, i undantagsfall utfärdas till sådana personer vid gränsen.

6. Bestämmelserna om motivering av och meddelande om avslag och möjligheter till överklagande¹ i artikel 23 och bilaga IX ska vara tillämpliga².

.

DE anmälde en granskningsreservation.

SE, FI, DE, AT, SK, PL, EE och LT anmälde en granskningsreservation. DE föreslog att denna punkt stryks. BE och NL framhöll risken för att kodexen om Schengengränserna och kodexen om viseringar utnyttjas för eventuella dubbla ansökningar.